

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Naši nezavedni rojaki.

V izredni dobi živimo in ta doba zahteva izrednih sredstev. Eno samo jutro zamore radikalno spremeniti evropsko gospodarsko in politično obličje. Kratkovidno bi bilo od nas, če bi ostali zato nepripravljeni in bi se valovi svetovnega življenja in dogajanja poigravali z nami kot s kako žogo. Zato danes naša misel, porojena iz iskrene želje naše skupne dobrobiti; vzemite jo v pretres, rojaki, z isto iskreno željo in dobrohotnostjo!

Deliti nas hočejo v zavedne in nezavedne Slovence in zagovarjajo to delitev s politično našo razdvojenostjo. Ker smo v političnem življenju razdvojeni in dajejo nekateri naših rojakov svoje glasove nemškim političnim skupinam, smatrajo „nekateri“ za dobro in umestno, če to nesoglasje zanašajo še v naše kulturno, gospodarsko in ponekod celo v versko naše življenje. Del Slovencev je ožigosan od taistih „nekaterih“ za nepristopen in nemštvi sovražen in da teži za tem, da bi se otrese suženjskih okovov; drugim našim rojakom pa vržejo par drobtin in mu vzbujajo spomin izza dvanajstletja. In pri tem poslu razdvajanja in delitve imajo nedvomno najmanj škode tisti „nekateri“, dočim trpi ob takem delu vse ljudstvo, njega življenje in gospodarstvo.

Pa v izredni dobi živimo in znalo bi se zgoditi, da bi nekoč kdo pretrgal to brezvestno igranje z ljudstvom in razkinkal komedijo nekaterih neodgovornih elementov. Iskren Nемеc hoče sporazuma v deželi in zblizanja manjšine z večino in zato ne bo govoril o dveh narodih na južnem Koroškem. In s takim Nемcem hočemo zblizanja in le takemu hočemo dajati spoštovanje. Le kdor bo gledal ves naš narodni organizem od najzavednejšega Slovenca do zadnjega „Nemcem prijaznega“ Slovenca kot eno narodno telo, naj računa na naše prijateljstvo.

Narodno življenje naših „nezavednih“ rojakov v cerkvi, v družini, v gospodarstvu in v socialnem področju se niti najmanj ne razlikuje od življenja zavednega ljudstva. Tudi pri najboljši volji ni mogoče ugotoviti niti najmanjše naravno podane razlike. Ista molitev, isto družinsko, socialno in gospodarsko življenje, ja iste težnje celo glede ljudskošolskega pouka! Kateri slovenski oče zavedne ali nezavedne sorte bi si želel, da se ubija njegovim otrokom nemščina mehničnim potom v glavo in se jih dobesedno zdresira! Kateri slovenski oče zavedne ali nezavedne sorte bi ne želel, da se njegovi otroci priučijo tudi nemščine! In takega ljudstva je po objektivnih priznanjih treznih Nемcev nad 60 tisoč! Pač, ene imamo odšteti od teh šestdesetih tisočev, tiste, ki jim je dvajset — in tridesetletje ubilo zadnjo sled svetega spoštovanja do domačega življenja in domače besede in ki presojujejo življenje le še iz sebične koristolovske strasti. Ti so seve izobčeni iz narodnega telesa in dejansko nezavedni. In tudi najmanj upravičeni, da govorijo v imenu ljudstva ali naroda. V koliko postanejo v svojem materialističnem stremljenju člani nemškega naroda in v koliko je njihovo članstvo za nemško ljudstvo pridobitev, je drugo vprašanje.

Ironija hoče, da se oglašajo kot zastopniki „nezavednega“ dela baš osebe, ki so jim skupni interesi vsega ljudstva le malo ali prav nič mar in katere se lahko po vrsti razkrinka kot navadne sebičneže. Če se razbira njihove izjave in ocene, zveni iz njih bolestna mržnja do vsega idealnega in slovenskega. Morda je tudi naša krivda, da smo vajeni po tej bolestni

mržnji soditi vse naše rojake, ki stojijo izven naših političnih vrst, in ves nemški narod! No, morda bomo za korak naprej, če se jih nekoč pokaže kot največjo oviro zblizanja in sporazuma v deželi. Zaenkrat nam bodi spoznanje, da ti posamezniki niso ljudstvo in ga tudi nimajo za seboj, ampak so kvečjemu njegov izvržek. Na čašu pa bi že bilo, da pride končno do popolnega poenotenja vsega slovenskega ljudstva na Koroškem tudi v političnem življenju. Saj govorijo za to že zgolj gospodarsko-politični vidiki: to igranje z raznimi nerazumljivimi in nikdar izvedljivimi programi raznih tujih strank o priliki občinskih in deželnozborskih volitev zna sicer zahtevati velike žrtve od vsega ljudstva. Danes se morajo boriti občine za svoj obstoj, kmetijstvo v deželi je nevarno ogroženo in v rešitev vodi ena sama pot: pot razsodnosti in jasne pameti. Razsodnost in jasna pamet pa danes pravita, da nikakor ni dobro, da se bijejo bratje med-

seboj, četudi samo v političnem življenju. In beseda „sosed“ in „prijatelj“ dobiva vedno višjo ceno! Hvaležno nalogo ima gospodarsko zastopstvo „Kmečke zveze“ v kmetijski zbornici in istotako hvaležno nalogo naše občinsko politično zastopstvo: ščititi splošno narodno korist in delovati s polno odgovornostjo v prospah vsega slovenskega ljudstva na Koroškem. Bodoči razvoj bo v svoji izrednosti vedno bolj naklonjen misli vsestranskega zblizanja slovenskega naroda v deželi in bo brezobzirno razkril vsak poizkus nadaljnega razdvajanja.

Na nas vseh je, da smo v službi tega nadaljnega razvoja in da odstranimo polagoma vse ovire in napatja. Od končnega sporazuma — političnega! — obeh delov zavisi tudi rešitev manjšinskega vprašanja. In to rešitev bi želeli tudi v interesu prijateljstva dveh velikih narodov, ki združena lahko postaneta duša in srce nove Evrope.

Odnosaji med Avstrijo in Jugoslavijo.

Stališče nemškega manjšinskega urada na Dunaju k ureditvi odnosajev večinskih narodov do manjšin. — Naši Nemci naj se grede učiti pravičnega pojmovanja manjšinskega prava k rojakom-zastopnikom svojih manjšin!

Slučaj zabranitve pevske turneje naših zborov je dobro osvetlil položaj naše manjšine na Koroškem. Izjave večinskega časopisja so nadvse značilne in podajajo na izboren način prav jasen dokaz, da je pot k rešitvi manjšinskega vprašanja še dolga in strma in da bo treba še temeljitega preokreta v miselnosti večinskega naroda. Kakor za vsako nalogo je treba tudi za manjšinsko vprašanje najprej ljudi, ki so se izkopali iz dosedanjega ozkega gledanja naroda in narodnih pravic ter dolžnosti, in šele s takimi ljudmi se da govoriti o zblizanju in sporazumu manjšine z večino. Radevolje priznamo, da v dosedanem postopanju nemške večine ni toliko zloba in zavestno nasilje kot navadno nerazumevanje sodobnih manjšinskih vprašanj in uklonitev nekemu javnemu mnenju, ki pa je samo navaden odraz sodobne miselnosti.

Tem razveseljivejši pa je zato nedavno podana, resnično humana izjava nemškega manjšinskega urada na Dunaju, razveseljiva za nas predvsem zato, ker se docela krije z našim vedno zopet naglašanim stališčem. Podajamo to resnično nemško izjavo našim bralcem: „Odnosaji med Avstrijo in Jugoslavijo urejujejo v veliki meri razmere na Koroškem. Graška „Tagespost“ je še nedavno ugotovila izboljšanje slovensko-nemških odnosajev in položaja v Sloveniji. Zato moramo obžalovati, da je v zvezi z nasilnim postopanjem jugoslovanskih obmejnih policijskih uradnikov koroška deželna vlada storila korak, ki se ga ne da nikakor zagovarjati, ker je naperjen proti slovenski manjšini na Koroškem, ki je na obmejnem slučaju povsem nedolžna. Slovenski pevski zbori niso mogli odpotovati, ker jim oblast ni izstavila skupnega potnega lista. Razumljivo je, da so bili rojaki v Ljubljani, zbrani na kolodvoru ob prihodu koroškega vlaka, ob nepričakovani oviri močno razburjeni. Kot poročajo nemški manjšinski listi v Jugoslaviji, je ukrep koroške deželne vlade razočaral tudi tamošnje manjšinske kroge. O terorju nad koroškimi Slovenci s tem seve še ni govora in njihovi manjšinski zastopniki gledajo celotni slučaj zmerno in preudarno ter se nadejajo, da bo oblast svoj korak popravila.“ (Op. ured. Žal moramo poročati, da je kljub

ponovni intervenciji g. poslanca Starca deželni glavar odložil rešitev tozadevne ustmene vloge. Z odlašanjem rešitve „ad calendas graecas“ je za nas zadeva v tej obliki seve rešena.)

Novosadski „Deutsches Volksblatt“ piše k slučaju: Dogodek na koroški meji je zadeva obeh držav, Avstrije in Jugoslavije. Dovoljenje pevske turneje pa zadene samo odnosaje deželne vlade do koroških deželanov. Če se dovoljenja ne izstavi, potem mora biti korak kako utemeljen na zadržanju pevcov. Da bi bili pevci v kaki zvezi z obmejnimi slučajem, seve ni govora. Nemški manjšinski urad ugotovlja nadalje: „Evropske in še posebej nemške manjšine stojijo na stališču, da manjšine nikakor ne morejo biti odgovorne za slučaje, ki se znajo dogoditi med obema državama. Manjšine ne smejo igrati vloge dečkov, katerih poklic je, da jih tepejo za druge, manjšine ne smejo biti predane nasilju od strani večinskega naroda v slučaju sporov med večinskim in materinskim narodom. Zato tudi ne odobravamo stališča nemških koroških in avstrijskih listov, ki odklanjajo brigo Jugoslavije za slovensko manjšino na Koroškem.

Nemške manjšine v Evropi stojijo na stališču, da je največja pridobitev poveljne dobe v tem, da se priznava pravica kulturnega sožitja materinskega naroda z manjšinami in upravičenost njegove skrbi za kulturni razvoj njegovih manjšin. Samo s tega stališča se smemo Nemci potegovati za obstoj in kulturni razvoj južnih Tirolcev, Baltov, sedmograških Saksoncev, Švabov t. dr. In stališče, ki ga povdarjamo napram drugim državam kot pravično in pravilno, moramo seve zastopati tudi v lastni državi. Če prezremo to svojo dolžnost, potem se ne smemo čuditi postritvi odnosajev med državami. Zopet in zopet je pot položaj narodnih manjšin ovira prijateljskega sporazuma obeh držav.“

— Tako se glasi dobesedno poročilo nemškega manjšinskega urada k našemu slučaju in k ureditvi splošnih odnosajev Avstrije z Jugoslavijo. Hvaležni smo nemškim manjšinskim zastopnikom za to njihovo možato besedo. Hvaležni pa smo seveda tudi deželni vladi za

njen korak, ker je s tem najboljše dokazala, da se pojmovanje zastopnikov nemške večine bistveno razlikuje od mnenja nemških manjšinskih zastopnikov. Morda se po teh možatih nemških besedah končno začne jasni v krogih, ki so do danes vodili le politiko moči in neuvidevnosti za težnje narodnih manjšin v deželi in državi. Kot prej smo tudi danes za zblizanje in sporazum obeh narodov v deželi, tudi zanaprej smo prijatelji miru in pristaši odkritega prijateljstva, pripravljeni smo, da pozabimo tudi ta zadnji neljubi dogodek. **A nikar se naj nas ne sili k zblizanju z večino, dokler nam noče ona priznavati naše svete pravice do naše narodnosti, maternega jezika in kulture. Jalovo in prazno bi bilo tako zblizanje in v zasmeh ter ponižanje obema narodoma, ki sta po usodi določena v sožitje dveh sosedov.**

Italija.

Med Jugoslavijo in Italijo je nedavno prišlo do ostrega političnega spora. V malem dalmatinskem kraju so bili neznanzi poškodovali spomenik kamenitih levov, grb stare beneške republike. V očigled itak obstoječi napetosti med obema državama ob Jadranskem morju je jugoslovanska javnost zločin ostro obsodila in odobraval oblast, ki je poiskala krivce in jih za njihovo nesmiselno dejanje kaznovala. V Italiji pa je postal ta sicer neznan slučaj povod strastnim političnim demonstracijam proti državi-sosedu. Mussolini je v senatu z ostro besedo zagrozil Jugoslaviji in svečano obljubil, da bodo dalmatinski levi v Dalmaciji vstali vnovič. Jugoslovanski minister Jevtič mu je v državni skupščini odgovoril z enako ostrimi besedami, češ da poškodovani spomenik Italije ni ne moralno in ne gmotno oškodoval. Zato jugoslovanska vlada obžaluje, da so padle v rimskem senatu tako nepremišljene in težke besede.

Slučaj trogirskih levov in sledeče diplomatske borbe je vzbudil v evropski javnosti veliko pozornost in pogledi se začenjajo vnovič obračati na položaj v Italiji in še posebej na položaj narodnih manjšin v Italiji. In razprave o položaju narodnih manjšin v Italiji nikakor ne govorijo v prilog Italiji. **Država, ki sama ne zna spoštovati niti živčih kulturnih ustanov svojih državljanov, pač ni upravičena, da se zgraža nad poškodovanjem starodavnih zgodovinskih spomenikov v drugi državi.**

Obupen je položaj narodnih manjšin v Italiji. 250.000 tirolskih Nemcev in nad 600.000 Slovencev in Hrvatov v Primorju živi v slabšem položaju kot črno ljudstvo v afrikanških italijanskih kolonijah. V Afriki so kulturni spomeniki črncev zaščiteni in narodno življenje neovirano. Na južnem Tirolskem in v Primorju pa so vse nemške, slovenske in hrvaške šole in otroški vrtci zaprti, vsi domači učitelji in učiteljice odpuščeni, duhovniki ali izgnani ali pod stalnim policijskim nadzorom. Zasebni pouk v maternem jeziku je docela onemogočen.

V Primorju so Italijani zaprli 550 slovenskih in hrvaških ljudskih in meščanskih šol, devet srednjih šol in skoroda tisoč otroških vrtcev. Pouk v materinščini je zabranjen, ustanavljanje zasebnih šol je prepovedano. Nad 600 prosvetnih in gospodarskih organizacij je razpuščenih, ustavljeno vse slovensko in hrvaško časopisje od političnega dnevnika do zadnjega verskega mesečnika. Manjšine ne smejo izdajati lastnih kulturnih in religioznih revij. Slovenska in hrvaška imena so poitalijančena, materni jezik zatrt iz vseh uradov, pisarn, iz vsega javnega življenja. Nad sto Slovencev in Hrvatov je bilo kaznovanih z zapornom brez dokaza krivde ali možnosti zagovora. Nad 30 oseb je bilo pregnanih v večletno prognanstvo na južnoitalijanske otoke. Pet slovenskih fantov je bilo ustreljenih. Pet narodnih domov je bilo požganih in upeljenih, tiskarna „Edinosti“ opustošena.

Tudi položaj južnih Tirolcev ni prav nič rožnat: Brez materinskega pouka v ljudskih, v meščanskih in srednjih šolah, brez verouka v maternem jeziku, društva razpuščena, delovanje nemških organizacij onemogočeno. Nemški spomeniki odstranjeni, veliki vojni spomenik avstroogrške armade v Bocnu porušen in nadomešča ga nov italijanski spomenik zmage.

Obupne razmere narodnih manjšin v Italiji so torej v ostrem nasprotju z ogorčenostjo Italijanov nad neznatnim trogirskim slučajem. In sledeča zavestna poostritev odnošajev Italije do njene sosede kaže nevarnost italijanskega fašizma za mir in zblizanje evropskih držav v jasni luči. Med državami je kot med ljudmi: sebično in samoljubno stremljenje vodi vedno zopet le v sovraštvo in prepire. Iz slabega in hudega se rodi svetu le slabo in hudo. In kaj je italijanski fašizem drugega kot zakrito italijansko samoljubje in sebičnost, ki rodi svojim manjšinam in vsemu svetu le zlo in gorje dotlej, da si izkoplje sam svoj grob!

Razgled po svetu.

Avstrija: Avstrijski škofje so na solnograški konferenci o božiču sklenili resolucijo, v kateri odločno in odkrito pozivljajo državno oblast, da z železno roko odpravi oderuško višino obrestne mere za posojila. Sedanja obrestna višina ne odgovarja ne gospodarskim in ne nravnim zahtevam. S pomočjo visokih obresti skušajo denarni mogočnejši izropati cele narode, malim in srednjim ljudem kradejo njihove prihranke in zaslužnjenje ne samo delavca, ampak tudi obrtnika in kmeta. Kapitalizem je spravil kmeta že popolnoma na kant in kmetski stan je čimdalje manj osnova gospodarstva. — V kraju Vorau na Štajerskem je minuli teden prišlo do prave kmečke revolucije. Kmetje so se spuntali zaradi socialnih dajatev. Kraj je sedaj zasedla vojaščina in je strogo zastražen.

Jugoslavija: Miroljubna a odločna izjava jug. zunanjega ministra Jevtiča na italijansko grožnjo z vojno je bila v evropski javnosti prav simpatično sprejeta. — Država vzame tisočdinarske bankovce z datumom od 30. novembra 1920 iz prometa. Zamenjava se vrši pri centrali in podružnicah narodne banke in traja tri leta.

Nemčija: V Hitlerjevem taboru je prišlo do silnega razdora. Dosedanji ugledni Hitlerjev sotrudnik G. Strasser je odložil svoje mesto, ker se ne strinja z narodno-socialistično notranjepolitično smerjo. Poizkus sporazuma z Hitlerjem se je izjalovil. Hitler napoveduje sedaj revolucionarno politično borbo do skrajnosti. — Nemški državni zbor je sklican za 4. januarja. — Kancler general Schleicher je v svojem božičnem govoru v radio stavil nemško zahtevo, da se odpravi poljski koridor in združi vzhodna Prusija z Nemčijo. S tem je nemški boj proti mirovnim pogodbam odprt na celi črti.

Italija: Mussolini nadaljuje svojo protijugoslovansko politiko. Od Albanije zahteva pristanek na carinsko unijo z Italijo in ji hoče tako vzeti gospodarsko neodvisnost. Istočasno oborožuje tajnim potom Madžarsko in ji pošilja preko avstrijskega ozemlja vojna letala. Naša država se čuti proti tej kršitvi mednarodnega prava brez moči. Posebno pozornost posvečajo Italijani Koroški in sicer iz vojaških ozir.

Bolgarija: Pred prazniki je demisionirala vlada. Imenovana je začasna vlada, v marcu se vršijo državne volitve. Politična borba posameznih strank je izredno srdita, postrujejo jo makedonstvujušči, katerih atentati in umori so na dnevnem redu.

Rusija: Sovjeti so praznovali božič v znamenju poostrelega protiverskega boja. Ljudstvo je bilo prisiljeno slaviti prehod v drugo petletko, v srcu pa je praznovalo božič globoko kot še nikdar.

Amerika: Amerika se boji inflacije. Listi pozivajo k posvetovanju najmočnejših in najinteligentnejših mož Amerike, „ki naj rešijo tempelj kapitalistične kulture“. Obenem raste v državi strah pred revolucijo. — Roosevelt stoji glede vprašanja vojnih dolgov na stališču, naj Evropa plača svoje dolge. Francija odgovarja z zahtevo po reviziji tega vprašanja.

Azija: Zadevo zasedene Mandžurije je Kitajska sedaj vzela po brezuspešnih poizkusih Zveze narodov sama v roke in se pripravlja na veliko narodno vojno na življenje in smrt. Japonska prodira naprej in si je zagotovila angleško prijateljstvo, Kitajska, ki so jo velesile pustile na cedilu, išče stikov z boljševiško Rusijo.

Novo avstrijsko posojilo. Francoska zbornica je minuli teden po dolgi in deloma precej burni debati odobrila lozansko pogodbo, glasom katere se dovoli naši državi posojilo 300 milijonov šil. Z odobritvijo je Francija prevzela jamstvo za 100 milijonov, pred njo je odobrila Anglija enako jamstvo 100 milijonov, Italija 30, Belgija 5, Holandska 3. Jamstvo sta naknadno odrekli Nemčija in Čehoslovaška. Naša država dobi 238 milijonov šilingov. Lozanska pogodba vsebuje tudi točko, po kateri se Avstrija za dobo 10 let odpoveduje priključitvi k Nemčiji. Nedvomno je odobritev velik uspeh naše države, ker je bila izvršena v času, ko velike države ustavljajo plačevanje svojih dolgov. Bilo bi le želeto, da bi po teh stalnih posojilih naša država končno pričela resno akcijo za rešitev vsega avstrijskega gospodarstva.

V borbi za naše domove.

„Kmečka zveza“ si bo vzela vse pravice, ki ji gredo na podlagi volilnega izida v občinah, okrajih in v deželi. S pravicami bomo vedeli vršiti tudi svojo dolžnost. Tako smo pisali po izidu zborniških volitev.

Kmetijsko zastopstvo dobiva danes vedno jasnejšo obliko in vsebino. Že je izvoljeno predsedništvo kmetijske zbornice, v teh dneh se sestavljajo odbori okrajnih kmetijskih zastopstev in ponekod se vršijo odborniške volitve celo v občinah. Številke volilnega izida dobivajo vedno jasnejši izraz v sestavi novih kmetijskih odborov. Za nas so ti izidi seve enako častni kot so bile za nas častne zborniške volitve. Danes se smemo zavedati, da nam bo z delovanjem „Kmečke zveze“ obenem zrastle močna narodna kostenica in da bo v nadaljnjem razvoju naša gospodarska organizacija eden najmočnejših stebrov našega narodnega življenja. In to bo za naše vrie deželne, okrajne in občinske zastopnike nedvomno najlepše zadoščenje in najlepše plačilo za predstoječe delo narodne nesebičnosti in požrtvovalnosti.

V nemških listih je bilo in je tudi sedaj dovolj namigavanj na narodno-politično stran izida zborniških volitev in ne manjka glasov, ki bi naši gospodarski organizaciji hoteli dajati neko politično barvo. „Kmečka zveza“ je gospodarska organizacija koroških Slovencev od Brda do Pliberka in ima skrbeti za njihovo gmotno blagostanje — to bodi naš odgovor na brezimna in skrita podtikavanja! Mi seveda vežemo zunanjo, gmotno dobrobit najozje z notranjo, duševno dobrobitjo in zato je jasno, da bomo skrbeli za to, da se na gospodarskem in gospodarsko-kulturnem polju nikakor ne bo zanemarjalo naših narodnih pravic. Naša okrajna in občinska zastopstva imajo nalogo, da iz svojega delokroga ščitijo in zahtevajo te naše svete pravice. **Gospodarsko delo ne sme biti nikjer sredstvo ponemčevanja ali raznarodovanja!** Seveda hočemo računati z danimi razmerami, v kolikor so trenutno resnično izpremenljive, vendar bo naša skrb, da se vse sedanje trenutno nepremostljive nedostatke s časom odstrani. Naše stališče bo odvisno tozadevno predvsem od nemške uvidevnosti in objektivnosti.

Kaj je sploh naloga kmetijske zbornice? V naših težkih dnevih ji je dana samo ena naloga: rešiti v svojem obstoju ogroženo kmetijstvo naše Koroške. Pomagati gospodarjem v njihovi težki borbi za obstanek. Stojimo na stališču stanovskega solidarizma. Vsakemu stanu priznavamo pravico do stanu primerne življenja. **Zato smatramo za kratkovidne, če bi hoteli katerikoli zastopniki reševati kmetijsko gospodarstvo na račun drugih gospodarskih stanov. Za enako kratkovidno smatramo stališče, da naj bi drugi stanovi živeli na račun kmetov in njihove stiske. Nikakor ne gre, da se pušča kmeta ali delavca v reviščini in stiski, da živijo uradniki ali trgovci na njihov račun v normalnih ali le malo izpremenjenih življenjskih razmerah.** Krivica je, če naj v času krize in gospodarske stiske katerikoli stan strada in trpi pomanjkanje, da zamorejo drugi stanovi živeti kot v časih brez krize. **Beseda o davčnih štrajkih je enako krivična kot so visoke plače uradništva.** V tem smislu hočemo vršiti naše delo v zbornici, okrajih in občinah in —

če treba — odločno nastopiti proti vsem demagoškim in razrednim poizkusom delovanja vseh ostalih strank brez izjeme. V dnevih gospodarskega zastoja in razkroja nam je načelo stanovskega solidarizma sveto načelo in iz njega hočemo voditi vso borbo za kmetijstvo našega dela dežele. Iz tega načela bomo presojevali predloge drugih in iz njega bomo predlagali sami vse potrebne ukrepe, ki jih bo nadaljni gospodarski razvoj narekoval glede kmetijske proizvodnje in prodaje kmetijskih pridelkov. V tem smislu se bomo poslužili vseh za rešitev ogroženih kmetij potrebnih sredstev in zahtevali ustalitev cen kmetijskih pridelkov, znižanje dajatev za socialne ustanove, znižanje obrestne mere za kmetijske kredite, ureditev vprašanja kmečkih dolgov in odplačevanja obresti. Če naj si kmetiško ljudstvo pritrjuje od ust, potem naj ne bodo plače uradništva v javnih in zasebnih službah pretirane! Da ne bo treba stradati delavcem in poslom, naj se učijo štediti in pritrgovati tudi drugi stanovi! Dolga je še vrsta gospodarskih točk in zopet in zopet jih bomo v našem listu obravnavali in vedno spet bodo predmet zborovanj zastopnikov „Kmečke zveze“.

Le v smislu tega našega narodnega in stanovskega načela je „Kmečka zveza“ pripravljena za solidarno delovanje z vsemi ostalimi gospodarskimi strankami v deželi.

Ustanovna seja celovškega okrajnega kmetijskega odbora. Vršila se je dne 22. decembra m. l. Najstarejši novoizvoljenih odbornikov je prevzel začasno predsedstvo, najmlajšemu članu je bila poverjena razdelitev in štetje glasovnic. G. Tomaž Krasnig je vodil volitve. Pri volitvi načelnika ni našel nobeden treh kandidatov potrebne večine, nakar se je vršila druga volitev, pri kateri je bil izvoljen g. Krasnig Tomaž (Landbund) za načelnika okrajnega celovškega odbora. Proporc je nato odločil Landbundu še mesti obeh podnačelnikov, za tajnika okrajnega odbora pa zastopnika „Kmečke zveze“ g. Andreja Šturma iz Št. Tomaža pri Celovcu. V daljšem govoru je nato g. dr. Stotter med drugim vzpodbujal odbornike, da bi skrbeli za širitev glasila kmetijske zbornice „Landwirtschaftliche Mitteilungen“. Čimbolj bi se ta strokovni list razširil, tembolj bi bilo zadoščeno potrebi po strokovni izobrazbi ljudstva. G. inž. Grimschitz je v daljšem izvajanju naglasil potrebo solidarnega dela vseh kmetijskih zastopnikov. Zastopnik „Kmečke zveze“ je izrazil željo, naj bi bilo glasilo kmetijske zbornice pisano delno tudi v slovenskem jeziku, da bi se ga zamoglo posluževati tudi slovensko ljudstvo na južnem Koroškem. „Kmečka zveza“ je za sodelovanje z ostalimi kmetijskimi zastopstvi in bo pri enakopravnem in pravičnem postopanju ostalih strank stavila vse svoje moči v svrhu solidarne pomoči ogroženemu kmetijstvu. V zaključitvenem govoru je nato okrajni kmetijski načelnik orisal težkoče bodočega delovanja celovškega okraja, ki da so predvsem v sorazmerno višji davčni obremenitvi tega okraja in v rastoči potrebi ureditve razmer na celovškem trgu.

Ustanovna seja okrajnega kmetijskega odbora Dobriča ves—Železna Kapla se je vršila dne 28. decembra. Za okrajnega načelnika je bil izvoljen Urank Janez, posestnik in župan v Galiciji, za prvega podnačelnika posestnik Piskernik Jože z Lobnika pri Železni Kapli, za drugega pristaš Landbunda posestnik Skudnik. Zapisnikarjem je bil voljen posestnik Martin Wastl z Lovank pri Dobriči vasi. Živelj zastopniki „Kmečke zveze“!

Okrajni kmetijski odbor Borovlje je bil sestavljen na seji dne 23. dec. Za načelnika je bil izvoljen Jože Partl z Mač pri Svečah, prvi podnačelnik je Jože Goričnik iz Glinj, drugi podnačelnik pos. Mačič J., zapisnikarjem je bil voljen Lapuš Florijan iz Psinje vasi. Prve seje se je udeležil tudi zborniški prezident Supersberg, ravnatelj Stotter in drugi. Potek je dokazal enotnost odbora in obeta se plodno delovanje v bodoče.

4. božja zapoved: Spoštuj očeta in mater! Spoštuj tudi jezik, zemljo in dom, ki si ga prejel od očeta in matere!

DOMAČE NOVICE

Sveto leto 1933. Pred božičnim praznikom je papež Pij XI. poslal po radiu spomenico vsemu krščanskemu svetu. Spomnil se je raznih žalostnih pa tudi veselih dogodkov leta 1932. S tugo v srcu je omenjal sv. Oče preganjanje krščanske vere in Cerkve v Španiji, Mehiki in Rusiji. Spomnil je svetovno krizo, ki tako kruto zadene delavce in ubožce. Izmed veselih dogodkov je omenil evharistični kongres na Irskem in premirje med Bolivijo in Paragvajem. Končno je sv. oče napovedal sveto leto 1933, s katerim letom je od smrti Kristusove preteklo 1900 let. Sveto leto se začne 2. aprila 1933, t. j. na Cvetno nedeljo in bo trajalo do 2. aprila 1934, do drugega velikonočnega praznika. Na koncu svoje božične spomenice je sv. Oče prosil Boga, naj bi se prihodnje leto ne govorilo več o vojni odškodnini, o dolgovih in bankrotih ter o mednarodnih sporih, ampak o bratstvu, ki naj zavlada na svetu po socialni pravičnosti in ljubezni do bližnjega.

Bilčovs. (V novo leto.) Zopet je utonilo leto v tisto morje, ki je brezmejno in človeškemu razumu nepresegljivo: v večnost. Kot vojak po vroči bitki, katero je preстал in si ohranil življenje, stojimo ob koncu leta, ki je šlo mimo nas v znamenju boja za obstanek. Strašna mora svetovne denarne, gospodarske in tudi srčne krize teži vse človeštvo in je segla celo že k nam v naš bolj zakotni kraj. Mogoče je tudi naša novo poširjena in poglajena cesta h temu nekoliko pripomogla. Gledamo nazaj, ko smo pred enim letom stali ob začetku: koliko upov smo si stavili! Nekaj se jih je izpolnilo, a koliko je ostalo neizpoljenih! Kje je tista pričakovana rešitev iz današnje zmede? Vsi jo čakamo, kmet in obrtnik in delavec, vsi, ki nam preti usoda, da zna kmalu primanjkat potrebnega kruha. Čudno, tudi v ljudstvu je čutiti rastočo krizo. Nezaupni postajamo med seboj, dobrohotnost in nesebičnost izginjata. Dal Bog, da se v novo leto rešimo vsaj notranje krize! Da bi se znašli zopet v zavesti skupnosti! Podajmo si roke, kar nas je po naših vaseh, zbršimo vsako nesoglasje. Ena mati nas je rodila in eden Oče nas čuva! Zato si bodimo v novo leto samo bratje in sestre, v vzajemnem delu in življenju si pomagajmo, da prestanemo ta čudna leta. Čuvajmo naše najdražje: naše domove, da ne zagospodari na njih tujec. Le pridnost, varčnost in skupna vzajemna misel nas bodo rešile. Želimo vsem čitateljem našega lista sreče in blagoslova v novo leto; naj naš list še naprej družijo v eno družino! Zato mu ostanimo vsi tudi v novem letu zvesti naročniki!

Hodiše-Ribnica. (Ustanovna seja občinskih kmetijskih odborov) se je vršila dne 30. decembra m. l. Za načelnika obč. zastopstva v Hodišah je bil izvoljen Janez Toplicer, p. d. Lapuš, odbornik „Kmečke zveze“, za podnačelnika član gospodarske stranke in zapisnikarjem Martin Mikše, pd. Žamp v Dvorcu. S tem je izid volitev dobil svoj zunanji izraz in ima v občini „Kmečka zveza“ najvažnejše zastopnike. — Isti dan se je vršila volitev odbora občinskega kmetijskega zastopstva na Otoku. Slovenci so v tej občini kandidirali skupno s krščansko-socialci na eni listi. Za načelnika je bil izvoljen slovenski kandidat skupne liste Maks Komposch, pd. Kvantiš v Ribnici. Čestitamo!

Žitara ves. (Obč. seji v decembru.) Na predlog socialdemokratov se je sklenilo, da se ukrene vse potrebno za proglasitev naše občine za industrijsko. Najbolj važna in najbolj pereča točka prve decemberske seje je bila zadeva napeljave vodovoda za vasi Selo, Breg in Miklavčevo od p. d. Kopančevega vrelca. Župan je poročal, da je potreben občinski sklep v toliko, da se zamore pod firmo občine prositi za subvencijo in najeti posojilo. Zastopnik melioracijskega urada v Celovcu je podal natančne podatke in pojasnila glede napeljave. Zdravstveni svetnik iz Velikovca priporoča napeljavo vodovoda v svrhu zboljšanja tujškega prometa. Zastopnik Slovencev se izjavi proti temu, da prevzame občina katerokoli jamstvo, odgovornost in vodstvo napeljave; večina posestnikov se brani napeljave vodovoda in le oskrbništvu Miklavčevega posestva

sili posestnike k temu, ker drugače ni mogoče odvzeti slovenskemu posestniku vode. Tej izjavi se pridružijo tudi soc. demokrati. Njihov odbornik g. Koch pripomni, da se je iz zanesljivega vira izvedelo, da so gojove osebe odborniku soc. dem. stranke grozile z odpustom iz službe, ako se isti udeleži seje, njegovemu namestniku pa se je zagotovilo službo. Zato zahteva, da župan dotičnega namestnika pozove, da se ali odstrani ali pa vzdrži glasovanja. Za predlog so glasovali odborniki soc. demokratske in slovenske stranke in ker predlog ni prodr, so zapustili sejo. Landbundovski odborniki so nato poverili županu, naj ukrene vse potrebno v dosegu cilja. — V smislu § 30 obč. reda je bila nato sklicana druga seja za 18. dec. Odpadle so že rešene točke zadnje seje. Jožefu Jernej na Bregu se je dovolilo 6% obrestovanje njegove terjatve. Občinsko pot, ki pelje skozi Št. Lipš v Staro ves, se za tovarne avtomobile, ki presegajo 6 ton teže, zapre, ker obstoja nevarnost, da se tik ob tej poti stoječe poslopje ge. Horej Katerine občutno poškoduje. Dež. vlado se naprosi, da ukrene vse potrebno, da se vse posestnike avtomobilov, ki bi napravili škodo, prisili v kritje škode. Točka vodovoda se na tej seji zopet obravnava. Zastopniki naše stranke in soc. demokratov vztrajajo na starem stališču in pri sledečem glasovanju se jim pridružijo še landbundovci, tako da je bil predlog, da občina odkloni vsako poročstvo ali jamstvo pri napeljavi vodovoda, enoglasno sprejet. S tem je bilo očitno, da je bilo stališče zastopnikov kor. slov. stranke in soc. demokratov edino pravilno. Ubožne zadeve se vrnejo, ker občina nima sredstev niti za najmanjšo podporo. Ker sta poleg mnogih drugih upravičenih volilcev za kmetijsko zbornico izostala v volilnem imeniku tudi dva Rosenbergova uslužbenca, je g. Hey vložil na občino pritožbo, ne da bi upravičenca bil reklamiral. G. Hey je enostavno zahteval vpis upravičencev, ki pa ni bil več mogoč, ker je imenik ležal že na vpogled. G. Hey je zvalil vso krivdo na obč. tajnika in v posebnem dopisu na občino navedel razne očitke in trditve. Na seji se je ugotovilo, da tajnika ne zadene nobena krivda, in z 22 glasovi sklenilo, da se dopisa ne vzame na znanje. Nato se odobrijo šolski proračuni za šole v Žitari vasi. Št. Lipšu in Galiciji. V smislu zakonskih določb in na zahtevo tuk. orožništva se sklene, da se pred spomladjo izvede splošno pregledovanje dimnikov.

Pogrešajo Miho Nuscheja iz Pliberka in sicer od 14. decembra m. l. Star je 89 let, srednje velik z belimi brkami. Oblečen je v siv suknjast jopič in črno-bele hlače. Zadnjič so ga videli na cesti Sinča ves—Velikovec. Kdor bi o njem kaj vedel, naj sporoči orožnikom ali sorodnikom na naslov Friderik Nuschej, St. Ruprecht bei Klagenfurt, Sonnwendgasse 11.

Pliberk—Ljubljana. (Ivanka Breznikova †.) Kdo je ni poznal te ljubeznive, vedno vesele Breznikove Ivanke? Ko te je pogledala z nedolžnimi, modrimi očmi, ko je zapela z ljubkim mehkim glasom, se ti je zdelo, da vidiš in slišiš nadzemsko bitje. Vse njeno življenje je bilo solčna pesem. Od vsakega dela, šolanja in zabave se je srčkano prismehljala, vselej zadovoljna in dobrovoljna. Zibelka ji je tekla v

Pliberku, šolala se je tudi pri čč. uršulinkah v Škofji Loki in Celovcu, nato pa je stopila kot trgovska vajenka v trgovino in mlekarno Fr. Krištofa v Ljubljani. Še ne 18 letna nas je nepričakovano hitro zapustila. Bog jo je ljubil in jo je poklical k sebi v času, ko je bilo njeno zveličanje najbližje, hotel jo je obvarovati razočaranj sedanjega varljivega sveta. Zameglen je bil celo zdravnikom vpogled v njeno skrivno zavratno bolezen, notranje zastrupljenje krvi, da je bila po spoznanju iste zdravniška pomoč že brezuspešna, a božja zdravila sv. sakramentov so ji dušo očistila in okrepila za potovanje v večnost. Pogreb na božični predvečer je bil veličasten, tudi mnogo koroških rojakov jo je spremljalo na zadnji poti. Pevski zbor Krakovo—Trnovo ji je v slovo zapel nagrobno „Vigred se povrne“. Sedaj počiva pri Sv. Križu v grobnici Krištofovi, prvorojenka Breznikova ob Vidi, prvorojenki Krištofovi. Naj uživa večni Božič! — Rodbini Breznikovi izražamo ob bridki izgubi Ivanke iskreno sožalje!

V Mariboru je umrla ga **Angela Novakova**, soproga trgovca g. Albina Novaka, ki je živel nad 20 let na Koroškem in bil 18 let samostojen trgovec v Sinči vasi. Pokojnico, narodno zavedno ženo, so poznali daleč naokrog v Podjuni. V novembru 1918 bi bila domala postala žrtev atentata. Po glasovanju se je s svojim soprogom preselila v Maribor in tudi tam stopila v krog narodnih žen. Plemenito in dobro gospo hočemo ohraniti v lepem spominu.

NAŠA PROSVETA

Delo v hiši.

Kako to, da ne znamo več ceniti dela v hiši, domačega dela? Njegova važnost je pri nas vedno manj v časti. Morebiti za to, ker ne znamo več precenjevati skromnega dela ljubeče in skrbeče roke. Morebiti zato, ker smo vajeni gledati vse samo z razumom in ne s srcem.

In vendar služi domače delo neposredno življenju in sicer bolj kakor vsaktero drugo delo. Dom ni le torišče ljudskega zdravja, ampak tudi prvotna celica države in človeške družbe, njenega reda, njene kulture in vir novega človeškega življenja, človeške sreče, človeške vrednosti, kjer ima tudi družabno življenje svoje začetke, ko je treba delati in skrbeti drug za drugega. To delo za druge pa je prav za ženo črpanje njenih najglobljih notranjih dobrin in zato prava življenska služba.

Delo v domači hiši ustvarja iz nesebičnih hčera prave res materinske matere, ki znajo vsakomu pomagati, ki je pomoči potreben. Dom in delo v njem je prava šola za oblikovanje ženskega bistva in ženskega značaja. Zlasti če se ženski člani družine vadijo v najvažnejših delih, ki toliko pomorejo k življenski sreči: v prijaznem in premišljenem govorjenju, v razumnem prizanesljivem molčanju, v resnični umetnosti ljubezni, ki zna jezljive varovati in pomiriti, razburljive z obzirnostjo spraviti v ravnovesje, neobzirne pa z zvesto izvršitvijo dolžnosti ublažiti. Skromne, tihe, obzirne duše so za mir med narodi ravno tako potrebne, kakor dobre gospodinje za narodno gospodarstvo. Tako značilno za našo dobo je, da polagamo silno važnost na dobro gospodinjsko izobrazbo naših hčera in pri tem pozabljamo, da je njihova utrjena notranjost in močna značajnost neprimerno višja vrednota, ki jo zamoremo nuditi našim dekletom. Svet sicer rabi danes dobrih gospodarjev in razumsko visoko razvitih oseb, v družini pa se začenja življenje vedno zopet iz prvih korenin: in te korenine so v človeku in njegovem značaju. Zato je prav, če gledamo v naši dekliški prosveti predvsem na to stran srčne izobrazbe.

Dom in svet imata vedno skupnega dela. Vsako drobno delo v domu ima kakršnokoli zvezo z velikimi obrati tam zunaj v svetu. Dobrine iz vseh delov sveta in celo sile vesoljstva se stekajo v domu, ki jih porablja in izrablja; to pa zahteva mnogo razumevanja in znanja.

Ker pa ima dom mnogovrstne obrate in je včasih gostilnica, včasih bolnišnica, včasih šivalnica, včasih popravilnica, vedno pa torišče dobrega okusa in prijazne domačnosti, posebno še vzgojevalnica in vadnica vsakršne lepe čednosti, se morajo ženski člani družine vsestransko in zlasti notranje udeleževati, bolj kot pa one žene, ki so v poklicu izven doma.

Da napravi domačo kuhinjo za svetišče, se je trudila devetnajstletna služkinja na Angleškem, ki je spesnila ganljivo pesem „Mojster vseh stvari“. V njej pravi, da si z velikimi dejanji ne bo pridobila nebes, pač pa s svojimi Martinimi rokami. Kmalu pa spozna, da ji ni zabranjeno vsaj misliti Marijine misli. In zato skromno in preprosto pravi: „Naj postanem sveta pri pomivanju krožnikov in poda! Pri tem naj mislim, da delam mesto Tebe, Ti urejevalec vsega na svetu! Ko snajim čevlje, naj mislim, da so Tvoje sandale! Ti pa s svojo ljubeznijo ogrevaj moje delo, potem bo moje skromno delo tako, da me bo posvetilo!“ Pobožni namen pri najnižjem delu ga izpreminja v molitev.

Zahomc. Naše društvo „Zila“ ponovi na praznik sv. Treh kraljev pri Hrepcu ob 2. uri pop. igro „Sv. Elizabeta“. Izredni uspeh prve prireditve nas je zopet navdušil za prosvetno delovanje in fantje bodo imeli odslej redne tamburaške vaje, društvo pa redne mesečne sestanke, pri katerih naj pridejo do besede tudi naše matere in dečle. Pa pridite na praznik!

Sele. (Iz naše dvorane. — Električna.) Dne 8. dec. na dekliški dan je dekliška zveza priredila ljubko dekliško slavlje. S petjem so se vrstile deklamacije posameznih in ena zborna, dva dekliška govora in ob koncu Sardenkov svetopisemski prizor „Ženin iz Nazareta“, poln resne milobe. Vse je bilo lepo, le prekratko zaradi kratkega dneva. Na Štefanovo je izobraževalno društvo po dekliškem dvo-spevu in nastopu pevko-telovadk uprizorilo ljudsko igro „Pri kapelici“. Snov igre je vzeta iz kmečkega življenja, je lahko razumljiva, ima zdravo jedro in vzgojno dobro vpliva. Ima mnogo veselih prizorov n. pr. kadar nastopi pastir Jurček, pri katerih se iz srca nasmejiš, pa tudi ganljivih, da se zasolziš. Pevski vložki naredijo igro še bolj mikavno. Priporočamo to igro vsem našim odrom. Naroča se pri pisatelju in založniku P. Kazimirju Zakrajšek O. F., Ljubljana, Sv. Krištof. Igralci so se potrudili in igro dobro podali. Ker splošno zelo ugaja in bi jo radi še drugi videli, se bo ponovila na predpustni prireditvi, ki bo pa imela na sporedu še več drugih lepih točk. Udeležba na naših prireditvah je vselej prav številna, kar priča, da je ljudstvo željno zdrave duševne hrane. — Obeta se nam zopet električna luč. Sedanji lastnik nekdanje Ehrlichove centrale g. Renko jo preureja z Valt. Magekom. Ako bo novo urejena centrala dobro obratovala in ne bodo z lučjo take neprimlike kakor za časa Ehrlicha, se bodo dobili še novi odjemalci. Novo luč že željno pričakujemo, ker večeri so dolgi, petrolej pa drag in slab.

Radiše. (Naš božični sestanek) smo imeli na Štefanovo. Dobri Pistotnikov oče so nam radevolje pomagali iz zadrege, da smo brez društvenih prostorov. In glej: preprosta kmetiška soba je dala sestanku najlepši okvir. Udeležba je bila izredna. Otvorili so fantje-tamburaši in zasvirali par božičnih in narodnih pesmi. Lepa je ona „Angeljsko petje“ s spremljevanjem godbe! Veronika je deklamirala lepo pesem „o bižični noči“ in nato je povzel besedo vrli predsedniče in nam govoril mehko in pristrčno misli iz stare dobe v novo. In kot bi bila zgovorjena, je navezal na njegove besede celovski govornik, govoril o razkroju tam zunaj v velikem svetu in označil vernost in varčnost kot edini zdravilni sredstvi bolnemu rodu. Preprosto in edino uspešno zdravilo! In še so zaigrali tamburaši, nakar se je predsednik zahvalil za lepo udeležbo in božični sestanek zaključil. — Pravijo, da bodo priredili pozimi še več takih sestankov in da začenejo fantje in dekleta povpraševati po društvenih knjigah. Prav tako!

GOSPODARSKI VESTNIK

Trgovinska bilanca Jugoslavija—Avstrija. Beograjski statistični urad objavlja uvozne in izvozne številke jugoslovanske trgovine z Avstrijo. Meseca novembra je Jugoslavija dobavila iz Avstrije blaga v vrednosti 12 milj. S in izvozila v Avstrijo v vrednosti 5.7 milj. S. Od januarja do konca novembra je Jugoslavija uvozila v Avstrijo blaga za 51.9 milj. S in izvozila iz Avstrije za 94.6 milj. S. V primeri s trgovinsko bilanco l. 1931 se je jugoslovanski izvoz zvišal minulo leto za 8 milj. šilingov, dočim je uvoz v Jugoslavijo padel za celik 40 milj. šilingov.

Avstrijska industrija je po svoji osrednji zvezi pred prazniki predložila vladi nujno zahtevo znižanja kreditne obrestne mere in je utemeljevala svojo zahtevo z zvišanjem stroškov industrijske proizvodnje. Napetost med obrestnima merama za posojila in dolgove se zamore odpraviti le z znižanjem kreditnih stroškov.

Celovski trg dne 29. dec. Pšenica 33—35. rž 24—25, ječmen 18—21, oves 16—18, koruza 16—18, ajda 20—22, sladko seno 10—12, kislota 7, slama 8, leča 80—1.20, enako grah, krompir 13—16, zelje 30—40, repa 20—30, goveja mast 5—6, sirovo maslo 5—6, prekajena slanina 4.—, smetana 2.40—4.—, jajca 22—25, kokoši 3—5, race 4—5.

Zadolženo ogrsko kmetijstvo. Dolgovi ogrskega kmetijstva znašajo po poročilu ogrskega finančnega ministrstva 1.8 milijard pengö, t. j. 2.16 milijard šilingov. Od teh je tri petine hipotekarnih dolgov in nevknjiženih le 400 milijonov pengö. Komaj 63 odstotkov ogrskih kmetijskih posestev je nezadolženih.

Listnica upravnštva. V 44. številki lanskega leta smo objavili posmrtno oznanilo o Pavlini č. s. M. Benigni Trampuš. Pripetila se je neljuba pomota, da se je označilo posmrtno oznanilo kot zahvala. To sedaj popravljamo.

Naznanjamo tužno vest, da je po mučnem trpljenju hudega poroda dne 28. decembra 1932 ob 11. uri ponoči umrla žena in mati, gospa

Marija Koren,

najemnica v Žvabeku pri Pliberku

ter jo priporočamo v blag spomin in trajno molitev.

Arnold Kristijan Koren, **Arnold Koren,**
sin. soprog.

Na Bregu, dne 29. decembra 1932. 2

Zahvala.

Tik pred božičnimi prazniki nas je zadela bridka žalost, ko nam je umrla naša, komaj 18letna hčerka

Ivanka.

V tej nepopisni žalosti nam je bilo v resnično tolažbo toliko izrazov resničnega sočustvovanja iz vseh krogov, Pliberčanov in okolišanih, da se tem potom vsem prav iskreno zahvaljujemo.

Štefan in Marija Breznik
in otroci.

V Pliberku, dne 30. dec. 1932. 3